

Prof. dr. sc. Ibrahim Jašarević, dipl. ing. građ. (1935. – 2015.)

Nedavno nas je iznenada 4. lipnja 2015., tijekom oporavka nakon operacije, zauvijek napustio kolega i prijatelj Ibrahim Jašarević, cijenjeni profesor mehanike stijena i projektant geotehničkih konstrukcija.

Ibrahim Jašarević rođen je 23. kolovoza 1935. u Gradačcu kao sin Ruvejde i Ahmeda. Nakon što je završio osnovnu školu u rodnome mjestu i gimnaziju u Tuzli, upisao je Građevinski fakultet u Sarajevu na kojem je kao nagrađeni student diplomirao 1960. godine. Prvi posao dobio je u Narodnom odboru kotara Tuzla, ali već 1971. prešao je u tek osnovani Institut za rudarska i kemijsko-tehnološka istraživanja u Tuzli gdje se bavio projektiranjem industrijskih građevina. Godine 1964. prešao je u Zavod za urbanizam i projektiranje u Tuzli gdje je vodio Odjel za konstrukcije. Iste je godine upisao poslijediplomski studij na Građevinskom fakultetu u Beogradu, gdje je 1968. i magistrirao. Od 1969. do 1974. vodio je Zavod za ispitivanje materijala i konstrukcija Rudarsko-geološkog fakulteta u Tuzli, gdje je bio biran za asistenta i docenta. Na Građevinskom fakultetu u Beogradu 1976. obranio je doktorsku disertaciju *Sekundarna naponska stanja za jednu viskozno-elastično-plastičnu sredinu*.

Na Građevinski fakultet u Zagrebu došao je 1977. i bio je biran za docenta, izvanrednog profesora i redovitog profesora s reizborom u trajno zvanje. Na ondašnjem Građevinskom institutu, u čijem je sastavu bio i Građevinski fakultet, radio je do 2002. godine. Od 1984. do 1989. kao nositelj predmeta *Mehanika stijena* vodio je smjer Geotehnike na poslijediplomskom studiju u Zagrebu. Predmet *Mehanika tla i temeljenje* vodio je i na drugim fakultetima u zemlji (na Građevinskom fakultetu u Splitu od 1976. do 1988. i na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu od 1977. do 1992.), a *Osnove građevinarstva* predavao je i na Geodetskom fakultetu u Zagrebu. Iz svega proizlazi da je bio ovladao širim stručnim znanjem od njegova osnovnog područja mehanike stijena i podzemnih građevina u kojemu je dao veliki doprinos u građevinarstvu Hrvatske, ali i u inozemstvu.

Profesor Jašarević cijeli je život uspješno sudjelovao u znanstveno-nastavnom radu uz stalni stručni rad na važnim geotehničkim projektima. Od 1972. bio je član znanstvenog i programskog odbora svih jugoslavenskih simpozija iz tunela i mehanike stijena te podzemnih radova. Također, bio je glavni i odgovorni urednik niza knjiga iz područja geotehničkih istraživanja i sidrenja u stjenovitome materijalu za izdanja Društva građevinskih inženjera i tehničara. Kao glavni urednik dviju knjiga *Mehanika stijena, temeljenje i podzemni radovi* 1983. u Zagrebu okupio je autore iz cijele Jugoslavije. U Građevinskom institutu bio je odgovorni projektant geotehničkih projekata za mnoge građevine među kojima se ističu *Belvedere* u Dubrovniku 1983., luka u Bakru 1984., osiguranje pokosa željezničke pruge Rijeka – Zagreb 1986. i hidrotehnički tuneli HE-a *Bekhme* u Iraku 1990. Ujedno je bio odgovorni projektant geotehničkih projekata temeljenja za mnoge mostove među kojima valja istaknuti mostove na Savi kod Ivanje Reke, na Rječini u Rijeci, preko Pazinske jame i stup Tuđmanova mosta u Dubrovniku.

Godine 1992. izabran je za revidenta mehaničke otpornosti i stabilnosti nasutih građevina, temelja i stabilizacije klizišta. Kao revident kontrolirao je neke od najvažnijih tunela i temelja prometnih građevina te visokih potpornih zidova na svim autocestama u Hrvatskoj (Rijeka – Trst, Maslenica – Zadar, Krapina – Macelj, Zagreb – Rijeka i Zagreb – Split od 1992. do 1993.). Družio se s mnogim istaknutim

projektantima, geolozima i stručnjacima s kojima je uspješno surađivao.

Kada je 2002. trebao napustiti Građevinski fakultet u Zagrebu i otići u zasluženu mirovinu, zaposlio se kao savjetnik u *Smagri* d.o.o. u Zagrebu koja je tada imala desetak zaposlenih konstruktora. U toj je tvrtki prof. Jašarević bio glavni projektant nekoliko velikih geotehničkih projekata poput glavnog projekta tunela Sv. Ilija na cesti Zagvozd – Baška Voda 2004., zaštite građevne jame podzemne garaže Ilijina glavica u Dubrovniku 2003., sanacije klizišta Cazin – Velika Kladuša 2003. i Čukovića u Zagrebu 2004. Do 2005. radio je i na revizijama različitih projekata, osobito svih tunela na autocesti Krapina – Macelj 2003. i druge cijevi tunela Sv. Rok 2003. Godine 2005., iako je navršio 70 godina, osnovao je samostalni ured ovlaštenog inženjera pa i dalje nije bio u mirovini. Zapravo je bio nezaobilazan stručnjak u području mehanike stijena i klizišta.

Prof. Ibrahim Jašarević bio je čovjek velikoga radnog elana pa je od 1968. do 2005. objavio približno 200 znanstvenostručnih radova i vodio osam znanstvenih projekata. Bio je i vrlo aktivan pa je svakodnevno redovito hodao po Maksimirskoj šumi pokraj njegova stana. Mnoge je svoje projekte predstavio u člancima objavljenim u *Građevinaru*, a to je svojstveno samo onim projektantima koji su potpuno sigurni u vlastito znanje.

Bio je aktivni član hrvatskih i međunarodnih društava za ceste, tunele, mehaniku stijena i tla te geotehničko inženjerstvo. Od osnutka Komore aktivno je sudjelovao na godišnjim skupovima u Opatiji, a bio je i kao nastavnik uključen u stalno usavršavanje građevinskih inženjera. Odlazak prof. dr. sc. Ibrahima Jašarevića s tugom su primili svi oni koji su ga poznavali i s njim surađivali. Umro je u Zagrebu 4. lipnja 2015. u 80. godini života, a sahranjen je u krugu najuže obitelji i prijatelja na groblju Miroševac u Zagrebu. Bio je neobično ponosan na sina i kćer pa je često pričao o njihovim uspjesima i obiteljskim druženjima. Svima koji su ga poznavali ostaje trajno sjećanje na jednoga iznimnog inženjera i dragog prijatelja.

Miljenko Srkoč